

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Gf.I.30.028/2010/3.szám**

**A M A G Y A R   K Ö Z T Á R S A S Á G   N E V É B E N !**

A Szegedi Ítéltábla a Kardos Tamásné dr. ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Miskuly & Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Miskuly Miklós ügyvé) által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen számlatartozás megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2009. október hó 14. napján kelt 10.G.40.316/2008/19. számú ítéletével szemben a felperes részéről 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

**Í T É L E T E T :**

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000,- (Ötvenezer) Ft másodfokú eljárási költséget, és az államnak - külön felhívásra - 240.600,- (Kettőszáznegyvenezer-hatszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

**I N D O K O L Á S :**

A **C...** Kft. beruházóval kötött megállapodás alapján az alperes és a **W...** Kft. között vállalkozási szerződés jött létre a **(település, kerület, utca, házszám)** alatti társasház kivitelezési munkáira, melynek kőburkolási munkáit a felperes végezte a **W...** Kft. alvállalkozójaként.

A peres felek és a **W...** Kft. 2007. október 5-én „Megállapodás tartozás átvállalásáról” megnevezésű okiratot készítettek, melyben az alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy 1.500.000,- Ft + ÁFA összeget megfizet a felperes részére a **W...** Kft. helyett. Ezen kötelezettségét az alperes 2007. október 8. napján teljesítette.

A **W...** Kft. 2007. decemberében az alvállalkozóinak járó díjazás megfizetésével késedelembe esett, ezért a felperes kilátásba helyezte a közöttük fennálló szerződés felmondását. A 2007. december 10. napján kelt „Engedményezési nyilatkozat” szövegezése szerint az alperes, mint megrendelő kötelezettséget vállalt arra, hogy a **W...** Kft. által benyújtott követelésből közvetlenül a felperes számlájára utalja át a számla szerinti összeget. A megállapodást csak a felperes és a **W...** Kft. képviselője írta alá.

Az alperes 2008. január 24. napján 1.000.000,- Ft-ot utalt át a felperesnek, ezen túlmenően 2008. március 12-én 500.000,- Ft készpénzt adott át a felperes képviselőjének. Az átutaláson és a kifizetési pénztárbizonylaton az alperes feltüntette, hogy „kiegyenlítés eng. alapján a **(felperes neve)**-nek”. További kifizetést az alperes a felperes felé nem teljesített.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 4.009.764,- Ft tőke és ezen összegből 3.883.754,- Ft után 2007. október 30-tól, míg 126.010,- Ft után 2008. január 18-tól a kifizetésig járó törvényes kamat megfizetésére. Álláspontja szerint az alperes a **W...** Kft. tartozását átvállalta, ez alapján 3.883.754,- Ft megfizetésére köteles. A nyilatkozat ugyan nem került aláírásra az alperes részéről, a jogszabály azonban írásbeli alakot nem kíván meg a tartozásátvállalás érvényességéhez; a megállapodás létrejöttét bizonyítja, hogy az alperes részben teljesített.

További 126.010,- Ft megfizetésére azért tartott igényt, mivel az alperessel 2007. november 12. napján közvetlenül kötött vállalkozási szerződésből ilyen összegű vállalkozói díj követelése állt fenn.

Az alperes kérte a kereset elutasítását. Vitatta, hogy 2007. december 10-én tartozásátvállalás jött létre a felek között; a hivatkozott engedményezési megállapodást nem írta alá, annak elkészítésében sem vett részt.

A vállalkozói díjkövetelés kapcsán utalt arra, hogy a feleknek bejárást kell tartaniuk, ezután hajlandó a követelt összeg megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában megállapította, hogy a felperes kétséget kizáróan nem tudta alátámasztani azon állítását, hogy a **W...** Kft.-vel szemben a perbeli építkezéssel kapcsolatos alvállalkozói minőségéből eredő követeléséhez fűződő tartozását az alperes átvállalta volna. Az okiratot az alperes nem írta alá, ugyanakkor az okirat készítésével kapcsolatosan felajánlott bizonyítási eljárások nem vezettek eredményre.

A peres felek közötti közvetlen vállalkozási jogviszonyból eredő felperesi igény tekintetében megállapította, hogy a szerződés alapján illeti az alperest a szerződési érték 5 %-áig terjedő visszatartási jog azon időpontig, amíg a felperes a garanciális bejárást nem biztosítja. Mivel a felperes e kötelezettségének nem tett eleget, késedelme az alperes egyidejű késedelmét kizárja.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és az alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Utalt arra, hogy az alperes két alkalommal is teljesített fizetést. Az előbbiek folytán a tartozásátvállalás - a megállapodás aláírásának hiányában is - a részteljesítéssel, mint ráutaló magatartással létrejött. Az elsőfokú eljárás során meghallgatott tanúk közül **(személy 1. neve)** közvetlen tudomása alapján tanúsította, hogy az alperes az alvállalkozóknak ígéretet tett a **W...** Kft. tartozásainak átvállalására.

(személy 2. neve) ugyancsak tudomással bírt a megállapodás létrejöttéről, csak annak írásba foglalása tekintetében nem tudott nyilatkozni. (személy 3. neve) úgy nyilatkozott, hogy a W... Kft.-vel szemben fennállt követelését szintén az alperes egyenlítette ki.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Nem vitatta, hogy 2007. október 5. napján a felek, illetőleg a W... Kft. között tartozásátvállalási megállapodás jött létre, ez alapján teljesített is, tagadta azonban, hogy további hasonló tartalmú nyilatkozatot tett volna. Ügyvezetője szóban arra vállalt kötelezettséget, hogy a már megfizetett bruttó 1.800.000,- Ft-on túl 1.500.000,- Ft-ot hajlandó megfizetni a W... Kft. felperes felé fennálló tartozásából. Ezt meghaladóan „nyitott” engedményezési megállapodás aláírására nem volt hajlandó.

Előadta és igazolta, hogy a peres felek közötti vállalkozási jogviszony alapján még fennálló tartozását késedelmi kamatokkal együtt 2009. október 27-én átutalta a felperes részére.

A felperes bejelentette, a garanciális visszatartások kifizetése az alperes részéről valóban megtörtént, ezzel összefüggésben további, 126.010,- Ft követelése megszűnt, fellebbezését erre vonatkozóan nem tartotta fent.

#### A fellebbezés alaptalan.

Az eljárás során nem volt vitás, hogy a felperes - a per fő tárgyát tekintve - a W... Kft.-vel állt alvállalkozási jogviszonyban. A felperes közvetlenül az alperessel szemben alvállalkozói díját akkor követelhetette, ha a W... Kft. felperessel szemben fennálló tartozását az alperes átvállalta - amint az a 2007. október 5-én megkötött megállapodásban történt. Erre figyelemmel az ügyben annak volt érdemi jelentősége, hogy az F/1. alatt csatolt, és az alperes által alá nem írt, 2007. december 10-i keltű nyilatkozat a felek között tartalma szerint milyen megállapodást rögzít.

A felperes a W... Kft.-vel 2007. december 10. napján kötött engedményezési megállapodást tartozásátvállalásnak minősítette, erre alapozta kereseti igényét. Valójában az okirat szövegezése - megnevezésével egyezően - tartalmilag is engedményezés: a W... Kft. az alperessel szembeni saját követelését engedményezte a felperesre. Nincs jelentősége ezért annak sem, hogy az engedményezett alperes a megállapodást nem írta alá, mivel a Ptk. 328. § (3) bekezdése értelmében erre nem is volt szükség, az engedményezésről csupán értesíteni kellett.

A perben a felperesnek azt kellett (volna) bizonyítania, hogy a W... Kft.-nek az alperessel szemben meghatározott, ki nem egyenlített, lejárt követelése áll fenn. A felperes azonban a W... Kft. felé fennálló (saját) követelését kívánta a perben érvényesíteni az alperessel szemben. A W... Kft.-t, mint engedményezőt alperessel szemben megillető (engedményezett) követelést meg sem jelölt. Az engedményezési szerződés alapján a saját alvállalkozói díjának közvetlen érvényesítésére nem volt lehetőség.

A megállapodást a Ptk. 207. § (1) bekezdésének alkalmazásával tartozásátvállalásként értelmezni nem lehet (nyilatkozási elv). Ez nem csak a szövegezésével ellentétes, hanem arra sem hivatkozhatott a felperes, hogy a felek tényleges szándékukat tévesen jelölték volna meg az okiratban. Ugyanebben az időszakban ugyanis készült tényleges tartozásátvállalási megállapodás, amely alapján az alperes 1.800.000,- Ft-ot fizetett meg a felperesnek. A felperes állítását a tanúvallomások sem erősítették meg, egyikük sem

nyilatkozott arról, hogy közvetlen tudomással bírtak volna a felek között tartozásátvállalásról, illetőleg annak tartalmáról. E körben az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helyesen mérlegelte.

A másodfokú eljárásban az alperes teljesítésére hivatkozással a felperes visszavonta a 126.010,- Ft megfizetésére irányuló fellebbezési kérelmét, erre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) és (2) bekezdése értelmében köteles az alperes másodfokú eljárási költségeinek megfizetésére. Az alperes jogi képviselőjének munkadíját az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg. A munkadíj mértékét a kifejtett munkára, illetőleg az ügy egyszerűbb jogi megítélésére figyelemmel a (6) bekezdés szerint mérsékelte.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetéséről az ítélet tábla az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazott 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Szeged, 2010. március hó 26. napján

Dr. Kemenes István sk.  
a tanács elnöke

Dr. Hámosi Attila sk.  
előadó bíró

Dr. Mányoki Zsolt sk.  
táblabíró